

gænger udtalte sig i Oktober 1904, var der heller ikke da i hans Ord noget, der viste, at han var gaaet bort fra den i sig selv hvilende Toldlov. Nu forelægger jeg en Toldlov med en Nedgang paa $9\frac{1}{4}$ Mill., og det er dog et Spring fra den i sig selv hvilende Toldlov. Naar det ærede Medlem talte, som om han vilde være tilfreds, om min Forgænger havde forelagt en Toldlov, maa han, hvis han vil være retfærdig, være mig taknemmelig for den Toldlov, jeg har forelagt. Og jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ogsaa er den Forskel, at Toldloven af 1897 kun vilde bringe en Nedgang paa 5,7 Mill. Kr. mod 9 Mill. nu. Det ærede Medlem præsterede jo et Udpluk af Rigsdags-tidenden gennem løsrevne Citater, hvorefter man skulde tro, at den nuværende Konseilspræsident og den nuværende Justitsminister og mange andre ærede Medlemmer havde været Modstandere af Toldloven i 1897. Men de stemte alle derfor, og de lode gennem deres Ordfører ved 3die Behandling sige, at de vare villige til gøre yderligere Indrømmelser, naar Sagen kom op til Landstinget. Det er den historiske Sandhed, som det ærede Medlem ikke kan komme bort fra. Det ærede Medlem brugte, som sagt, forskellige Citater, men naar han endelig vil citere for at veje og vurdere, skulde han ogsaa have citeret en Mand, som jeg ved, at han og hans Meningsfæller ellers sætte megen Pris paa, nemlig Grosserer Køedt; han brugte det Udtryk om dette Forslag, at det var en glimrende Overenskomst. Det gør mig naturligvis ondt, at det ærede Medlem ikke er fornøjet med Toldlovens Modtagelse. Jeg vil sige, at jeg er udmærket godt fornøjet, og jeg antager saa, at ogsaa det ærede Medlem efterhaanden vil blive fornøjet. Han sagde: Dette er ikke noget virkelig betydeligt Fremskridt, det er ikke noget epokegørende, ikke andet end et Forslag, som det er Meningen at samle Højre og Venstre om. Nej, det er ganske sandt. Det er slet ikke andet end et Forslag, som det er Meningen at samle Højre og Venstre om. For jeg gider virkelig ikke forelægge et Forslag, som der ikke er Tanke om, at man kan samle Højre og Venstre om. Det har været Meningen med mit Forslag, at vi skulde gennemføre en Toldlov. Jeg tvivler ikke om, at det vilde være mig umuligt at forelægge et Forslag, der kunde faa det ærede Medlems Stemme. Men jeg har heller ikke det mindste imod, at det ærede Medlem stemmer imod dette Forslag, jeg skulde

næsten ønske det. For jeg havde ikke noget imod at komme ud imellem Vælgerne, hvis ellers Helbredet er dertil, og møde det ærede Medlem paa mange Møder og sige til Vælgerne: Hvilken Politik ønske I, at man skal føre, enten den Politik, som kan skaffe en Toldlov med Nedsættelser paa alle Forbrugsartikler og Raamaterialer, det, som vi have talt om i mere end en Menneskealder, eller den Politik, der ikke bryder sig om at samle Højre og Venstre om Gennemførelse af Fremskridt? Jeg har ikke noget imod at møde det ærede Medlem ude blandt Vælgerne paa den Basis, og den Dag, da Toldloven vedtages her i Tinget, vil det ikke være mig en Sorg, at det ærede Medlem for Middelfart stemmer imod den.

H. Nielsen: Det, som har givet mig Anledning til at tage Ordet i Dag, er den Tale, som det ærede Medlem for Slagelse (Lange) holdt i Aftes. Det ærede Medlem arbejdede stærkt baade for Brændevinsskat og Tobaksskat, thi, sagde det ærede Medlem, der kan dog ikke være to Meninger om, at baade Brændevin og Tobak er Luksus. Ja, hvis man gaar ud fra den Betragtning, at Mennesket kan leve Livet uden Brændevin og Tobak, saa er det jo rigtigt, men saa kan man jo fortsætte og sige, at saa kan Mennesket ogsaa leve Livet uden Kaffe og Te, og der er dem, der ville paastaa, at det kan leve det uden Kød, maaske endog nok saa godt uden Kød. Men man har jo slet ikke anlagt den Slags Betragtninger her. Som den højtærede Finansminister sagde, er det jo ikke vor Mening i og for sig at lægge nogen Moral ind i Toldloven. Vi tale først om, hvad der bruges, og i Fortsættelse deraf siger den højtærede Minister, at selv om Kaffe kunde undværes, er det jo saadan, at Kaffe kedlen er paa Snur til enhver Tid. Det er de fattiges Livsnydelse, og den ville vi gøre saa billig som muligt. Man kunde jo fortsætte og sige, at en Pibe Tobak er ogsaa den fattiges Livsnydelse, der kunde være ligesaa megen Grund til at gøre Tobakken billig som Kaffen. Hvad det mere eller mindre skadelige ved disse Ting, Spiritus, Tobak osv. angaar, kunde man passende overlade det til os Afholdsfolk at overbevise Folk ad Frivillighedens Vej om, at de kunne leve ligesaa godt uden Spiritus, overlade det til Vegetarianerne at diskutere med deres Medborgere, om man ikke lever ligesaa godt uden Kød, og til Antirygere at gøre, hvad de kunne, for ad